

Caja Cazemier

Betrapt

MAKKELIJK & LEUK

9-12 jaar

zwijzen

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijsen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijsen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2022

NUR 286

ISBN 978 90 487 4489 3

© Uitgeverij Zwijzen B.V., Tilburg, 2022

Tekst: Caja Cazemier

Illustraties: Natascha Frensch

Vormgeving: Natascha Frensch

Voor België:

Uitgeverij Zwijzen.be, Antwerpen

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

Betrapt

Caja Cazemier
Met tekeningen van Natascha Frensch

1 Een lege koelkast

Mees loopt de school uit.

Hij ziet een paar kinderen bij de jarige Karima staan.

Zij deelt kaarten uit met een uitnodiging voor een feestje.

Stel dat er ook een uitnodiging voor hem bij zit?

Hoopvol doet Mees een paar stappen naar voren, maar dan draait de jarige zich om.

‘Jij geeft geen partijtjes,’ zegt Karima.

‘Dus waarom zou ik jou uitnodigen?’

Mees bevriest, geen stap kan hij meer zetten.
Hij is deze maand twaalf geworden.
En nee, hij kan geen feestjes geven.
De kinderen draaien zich naar elkaar toe,
maar het voelt of ze hem de rug toekeren.
Dan kan Mees weer bewegen en kwaad loopt hij
het schoolplein af.
'Mees, wacht!'
Zijn vriend Hamid haalt hem in.
Hij zegt: 'Zal ik met jou mee naar huis?'

‘Nee!’ snauwt Mees.

‘Dat wil je nooit meer, waarom?’ vraagt Hamid.

‘Daarom.’

‘Ga je wel mee naar het zwembad zaterdag?’

‘Ik denk het niet. We eh ...’

Nu moet Mees voor de zoveelste keer een goede smoes verzinnen.

‘We krijgen bezoek,’ maakt hij ervan.

Gauw loopt Mees verder.

De hele weg naar huis rent hij alsof hij door een grommende hond wordt achtervolgd.

Hijgend komt hij bij het huis waar hij samen met zijn moeder woont.

Hij vist de sleutel uit zijn broekzak en gaat naar binnen.

Achter de voordeur is het stil.

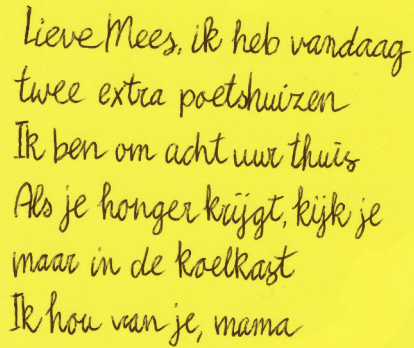
‘Mam?’ roept hij.

Er komt geen antwoord.

Mees loopt door naar de keuken en ziet het briefje op het aanrecht liggen.

Er staat:

Lieve Mees, ik heb vandaag
twee extra poetshuizen
Ik ben om acht uur thuis
Als je honger krijgt, kijk je
maar in de koelkast
Ik hou van je, mama

Maar de koelkast is leeg, net als zijn maag ...

En er ligt nog één appel op de fruitschaal.

Mees doet de keukenkastjes open.

Er zijn geen koekjes meer.

Er staat alleen een halfvol pak macaroni en een
potje pastasaus.

Dat kan hij zelf klaarmaken: macaroni met
pastasaus.

In ieder geval kan hij straks zijn buik vullen.

Hij drinkt water uit de kraan en grist de appel mee
naar buiten.

Op het veldje voetballen een paar jongens.

Kauwend op zijn appel blijft Mees staan kijken.

Waarom is er bij hem thuis nooit geld?

Hoezo heeft mama weer geen boodschappen

kunnen doen?

Dan komt de bal zijn kant op.

Mees geeft een loeiharde trap terug.

Al zijn kwaadheid zit in zijn been, lijkt het wel.

Een gejuich stijgt op.

De jongens komen zijn kant op.

'Mooi schot!' roepen ze.

'Doe je mee?'

Mees rent het veldje op.

Hier voetballen kost niks.

'Goed, man!' zeggen twee van de grote jongens.

Bram en Sander kloppen hem op de schouders.

'Kom je in ons team?'

En ook vriendschap is gratis, denkt Mees.

Armoede

Ongeveer één op de twaalf kinderen groeit op in armoede.

Dat betekent dat hun ouders geen geld hebben voor nieuwe kleren.

Of voor een computer, voor sport of muziekles.

Er is geen geld voor uitjes of vakanties.

Soms is er zelfs niet genoeg geld om eten te kopen.

2 Blauwe kratten

'Mam?'

Mees is net uit school en deze keer is zijn moeder wel thuis.

Haar jas hangt aan de kapstok en haar laarsjes staan eronder.

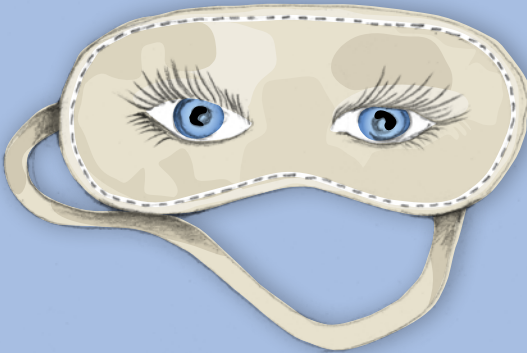
Ze is niet in de woonkamer en niet in de keuken.

'Mama?'

Zachtjes klopt hij op haar slaapkamerdeur.

Ondanks dat ze geen antwoord geeft, doet hij de deur open.

In haar slaapkamer is het donker.
De gordijnen zijn dicht.
Mama ligt in bed met een slaapmasker op haar
ogen.
Het is zo'n grappig masker met wijd open ogen
erop.
Maar er is niets grappigs aan een moeder die
overdag slaapt.
Gelukkig komt er beweging in zijn moeder.

Ze doet haar slaapmasker af en kijkt hem aan.
'Hé, lieve jongen ...'
Mees kan aan haar gezicht zien dat ze hoofdpijn
heeft.
Daar heeft zijn moeder vaak last van.
Zo erg, dat ze er misselijk van wordt.

Ze ligt dan minstens een hele dag in bed.
Met een emmer ernaast voor als ze moet
overgeven.

Voorzichtig gaat hij op de rand van haar bed
zitten.

En zachtjes neemt hij haar hand in die van hem.

‘Is het weer zover?’ vraagt hij.

Ze knikt en begint meteen te kreunen.

Haar hoofd bewegen doet zeer natuurlijk.

‘Hoe was het op school?’ fluistert ze.

‘Goed hoor,’ antwoordt Mees.

‘Wil je wat voor me doen?’ vraagt ze dan.

‘Wil je naar de Voedselbank onze boodschappen
ophalen?’

Even later is Mees op de fiets onderweg.

Dat betekent dat ze de komende week genoeg te
eten hebben.

Vroeger kon zijn moeder heel lekker koken.

Tegenwoordig is Mees blij met alles wat ze op tafel
zet.

Het is niet ver naar de Voedselbank.

Voordat hij de straat in rijdt, kijkt hij goed om zich
heen.

Hij wil hier natuurlijk niet gezien worden.

Mees zet zijn fiets op slot en loopt naar binnen.
Op grote tafels staan blauwe kratten klaar.
Nieuwsgierig kijkt hij erin.
Lekker: macaroni, pakjes mix, bananen, paprika's,
sperziebonen, blikken soep, brood, jam, melk.
Hij noemt zijn naam en mag een krat meenemen.
Die is best zwaar, merkt hij als hij de krat naar
buiten tilt.
Aan de overkant loopt zijn buurmeisje Tamara.
Ze zit ook bij hem in de klas.
Als ze nu maar niet zijn kant op kijkt!
Met zijn rug naar de straat bindt hij de krat achter
op zijn fiets.
Maar dan hoort hij: 'Hé, Mees!'
Betraapt!
Nu kan hij niet meer doen of hij haar niet ziet.
'Hoi, Tamara.'
'Wat doe jij hier?' vraagt ze.
Zie je wel, daar heb je het al: meisjes
stellen altijd nieuwsgierige vragen.
'Voor wie zijn die boodschappen?' wil ze weten.
'Voor ... voor een paar oude mensen uit
onze straat,' verzint hij gauw.
'Die kunnen zelf geen boodschappen doen.'
'En die auto dan?'

Tamara wijst op een bestelbus.

Daarin worden allemaal dezelfde blauwe kratten geladen.

‘Het is voor jullie zelf, hè?’ zegt ze dan.

‘Mijn moeder zag jouw moeder laatst hier ook.’

‘Nou en?’

Mees voelt zich erg ongemakkelijk.

Waar bemoeit ze zich mee?

‘Hebben jullie zo weinig geld?’ vraagt ze.

‘Genoeg, maar ik groei zo hard.

Jij niet?’

Ze lacht.

‘Alle achtstegroepers groeien hard,’ zegt hij.

‘We zijn de grootsten van de school!’

Bij Mees thuis hebben ze weinig geld.
En zijn moeder is vaak ziek.
Maar dat hoeft niemand te weten,
het gaat prima, hoor!
Zijn buurmeisje hoeft dus echt niet te helpen.
Op straat raakt Mees bevriend met een paar oudere jongens.
Ze doen spannende dingen, zoals spullen jatten, vuurtje stoken.
Maar dan worden ze betrappt ...

Lees over het leven van Mees!

Makkelijk & Leuk: voor kinderen
die lezen moeilijk vinden of saai.
De boeken zijn toegankelijk en
dyslexie-vriendelijk. Lezen is wél leuk!

• 9-12 jaar • foute vrienden